

Pregătirea pentru seceriș

Pentru studiul din această săptămână, citește: Iacov 5:7-12; Romani 13:11; 1 Corinteni 3:13; Luca 7:39-50; Coloseni 4:6.

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile, căci venirea Domnului este aproape.” (Iacov 5:8)

Pe vremea grecilor și a romanilor se făceau pregătiri intense pentru vizita unui demnitar. Erau degajate străzile, erau curățate geamurile prăvăliilor, erau sădite flori și era prevenită săvârșirea de delict. Se făcea tot posibilul ca zona respectivă să arate cât mai bine.

Cuvântul grecesc *parousia*, utilizat în Noul Testament cu referire la „venirea” Domnului Hristos, era un termen specializat, care denumea sosirea în vizită a unui împărat sau a unui demnitar. Dacă se făceau astfel de pregătiri pentru vizita conducătorilor pământești, oare nu e numai normal să depunem eforturi deosebite ca să ne pregătim inimile pentru „vizita” Domnului și Mântuitorului nostru?

Dar în ce constă mai exact această pregătire, mai ales că nu știm nici ziua și nici ora la care va avea loc marele eveniment (Matei 24:36)? Ce înseamnă să fim „îndelung răbdători” și să ne „întărim” inimile? Ce legătură au aceste lucruri cu primirea ploii timpurii și a ploii târzii (Iacov 5:7)? Deși pasajele biblice pentru această săptămână fac referire la sfârșitul timpului, mesajul lor principal este relevant pentru credincioșii din orice timp. De-a lungul istoriei, credincioșii s-au confruntat cu încercări și suferințe și au avut nevoie să rămână tari în credință, la fel ca profeții din vechime.

Agricultorii depind în mod direct de vreme pentru câștigarea mijloacelor de trai. Recolta lor este afectată de vremea prea uscată sau prea ploioasă, prea rece sau prea caldă. În țările mai secetoase, precum Israelul, marja de siguranță este și mai îngustă, iar importanța ploii îmbelșugate la momentul potrivit este semnificativ mai mare. Fie că este cultivată în grădina familiei sau pe un teren mai mare, recolta (dar și valoarea ei ulterioară) depinde în mod direct de ploaie.

Ploaia timpurie, care de regulă cade în octombrie-noiembrie, înmoaie solul și îl pregătește pentru însămânțare și germinare. Ploaia târzie, care cade în martie-aprilie, coace recolta și o pregătește pentru seceriș.

- 1. Citește Iacov 5:7 și compară cu Deuteronomul 11:14; Ieremia 5:24; 14:22; Ioel 2:23. Ce ne spun pasajele din Vechiul Testament despre ploaie? De ce asociază Iacov această imagine cu venirea Domnului? Vezi și Osea 6:1-3; Ioel 2:28,29.**

„Prin imaginea ploii timpurii și a ploii târzii, care cad în regiunile orientale la vremea însămânțării și la vremea secerișului, profeții evrei au prezis înzestrarea bisericii lui Dumnezeu cu har spiritual într-o măsură extraordinară. Revărsarea Duhului în zilele apostolilor a fost începutul ploii timpurii, sau dintâi, și mărț a fost rodul. (...) Însă, în apropiere de încheierea secerișului pământului, este promisă o înzestrare specială cu har spiritual în vederea pregătirii bisericii pentru venirea Fiului omului. Această revărsare a Duhului este asemănată cu căderea ploii târzii și tocmai pentru această putere în plus trebuie să-și înalțe creștinii cererile la Domnul secerișului «în timpul ploii târzii» (Zaharia 10:1; trad. din limba engleză; în versiunea Cornilescu: „Cereți de la Domnul ploaie, ploaie de primăvară”). – Ellen G. White, *Our Father Cares*, p. 212

Domnul Isus arată că „secerișul este sfârșitul veacului [lumii]” (Matei 13:39). Marcu 4:26-29 înfățișează o scenă similară cu cea din Iacov 5:7: plugarul așteaptă coacerea recoltei: „întâi un fir verde, apoi spic, după aceea grâu deplin în spic; și, când este coaptă roada, pune îndată seceră în ea, pentru că a venit secerișul” (vers. 28, 29).

Abia la seceriș se poate face distincție între grâu și neghină (Matei 13:28-30; Maleahi 3:17,18). Deci cum ar trebui să trăim acum, până la seceriș?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să înțeleagă ce înseamnă să aștepte cu răbdare venirea Domnului Isus.

La nivelul sentimentelor: Să cultive răbdarea când se confruntă cu nedreptatea și suferința.

La nivel practic: Să depună eforturi pentru a nu-și pierde curajul în fața răului în timp ce așteaptă revenirea Domnului.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Așteptarea cu răbdare

- A. Arată ce înțelege Iacov prin așteptarea cu răbdare.
- B. Care sunt însușirile omului răbdător, potrivit lui Iacov?

II. Sentimente: Răbdarea lui Iov

- A. Cum a devenit credința lui Iov mai puternică în urma încercărilor prin care a trecut?
- B. Ce aspecte din experiența lui te ajută să ai o credință mai puternică?

III. Practic: Veghind și așteptând

- A. Cum le putem arăta celorlalți răbdarea în acțiune?
- B. Cum ar trebui să ne raportăm la corupția din lumea noastră, potrivit lui Iacov?

Rezumat: Iacov îi sfătuiește pe credincioși ca, în timp ce Îl așteaptă pe Domnul să revină, să-și păstreze răbdarea, în pofida relelor și a nedreptăților, și să nu-și piardă curajul.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE!

Pasajul central: Iacov 5:7-11

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Iacov îi sfătuiește pe credincioși ca, în timp ce așteaptă revenirea Domnului, să-și păstreze răbdarea, în pofida relelor și nedreptăților, și să nu-și piardă curajul.

Deschide o discuție prin care să-i ajuți pe membrii grupei tale să devină conștienți de nevoia de a cultiva răbdarea în ciuda nedreptăți-

2. Ce afirmă Iacov despre venirea Domnului Hristos? Cum putem înțelege această făgăduință astăzi, după două mii de ani? Iacov 5:8

Domnul Isus a descris Împărăția cerului (Matei 4:17; 10:7; 24:33) prin intermediul parabolilor, ca să explice „lucrurile cerești” necunoscute prin intermediul celor cunoscute. La un studiu atent, descoperim că Împărăția are două dimensiuni: una prezentă (Împărăția spirituală) și una viitoare (Împărăția veșnică). Toți apostolii au avut speranța că venirea Domnului Isus era *iminentă* (Romani 13:11; Evrei 10:25; Iacov 5:9), dar nu au indicat cu precizie ziua și anul în care urma să aibă loc. Ei I-au cerut Domnului o dată precisă, însă El le-a spus că era mai bine pentru ei să nu cunoască data (Faptele 1:6,7). Căci, dacă ar fi știut că lucrarea avea să dureze încă două mii de ani (cel puțin) de atunci înainte, ar mai fi avut ei zel să răspândească Evanghelia?

3. Ce vrea să spună Iacov prin îndemnul „întăriți-vă inimile”? Iacov 5:8. De ce spune că „roadă” așteptată este „scumpă” (*timios*)? Vers. 7. Vezi și 1 Corinteni 3:12; 1 Tesaloniceni 3:13; 2 Tesaloniceni 3:3; 1 Petru 1:19.

Cuvântul „a întări” (*stērizō*) înseamnă „a fortifica, a căli”. Inimile noastre trebuie să fie atât de bine alipite de Domnul, încât să nu poată fi zdruncinate, indiferent de presiunile la care sunt supuse. Iar ca să putem atinge acest ideal trebuie să devenim tari în adevăr (2 Petru 1:12), să ne împotrivim ispitei și să suportăm încercările și suferința din cauza credinței (Faptele 14:22).

Creșterea spirituală este un proces care, deși dureros uneori, aduce o „roadă scumpă”. Credincioșii răscumparați „cu sângele scump [*timios*] al lui Hristos” (1 Petru 1:19) sunt de o valoare infinită pentru „Plugarul” ceresc. Cuvântul *timios* e întrebuințat și pentru a-i descrie pe credincioșii statornici simbolizați de „pietrele scumpe” clădite pe Hristos, piatra de temelie a bisericii (1 Corinteni 3:11,12). Lucrarea celor nestatornici este asemănată de Pavel cu fânul și cu trestia care nu rezistă și care ard ușor (vers. 12-15). Ne îndreptăm noi energiile spre lucrurile cele mai valoroase și spre Persoana cea mai scumpă?

Analizează-ți viața. Cum este lucrarea ta?

lor și a suferinței, bizuindu-se pe făgăduința lui Dumnezeu că va face dreptate la sfârșit.

Activitate introductivă: Discutați în cadrul grupei despre încercările care s-au abătut asupra lui Iov și asupra unor profeți din Vechiul Testament, scoțând în evidență modul în care s-au comportat în fața suferinței și a persecuției.

De discutat: Dacă ar fi să înfățișezi răbdarea printr-o imagine sugestivă, în lumina experienței lui Iov, cum ai înfățișa-o? Cum și-a manifestat Isaia răbdarea când soția lui a decedat? Ce a făcut Osea când Dumnezeu i-a cerut să își ia ca soție o femeie adulteră? Ce învățăm de la acești oameni despre răbdarea în acțiune?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Ajută-i pe membrii grupei să își aprofundeze cunoștințele despre răbdare și despre modurile în care se manifestă ea.

Comentariu biblic

I. Așteptarea cu răbdare

(Revezi împreună cu grupa Iacov 5:7,8.)

Iacov ține o mică predică despre răbdare, începând cu îndemnul: „Fiți dar răbdători” (versetul 7). Cuvântul „dar” anunță aici o concluzie la meditația anterioară, din 5:1-6, pe tema corupției celor bogați. Având în vedere situația aceasta deplorabilă, el îi îndeamnă pe credincioși să dea dovadă de răbdare și le oferă câteva exemple ca să-i încurajeze să aștepte cu perseverență în ciuda nedreptăților.

Primul exemplu de răbdare, demn de urmat în timp ce Îl așteptăm pe Domnul să revină, este plugarul. Analiza atentă a versetului 7 ne va ajuta să înțelegem mai bine ce înseamnă „așteptarea”. Observăm că plugarul (1) așteaptă rodul prețios al pământului și (2) îl așteaptă cu răbdare, (3) până primește ploaie timpurie și ploaie târzie. El anticipează, are convingerea fermă că evenimentul așteptat se va împlini. El așteaptă coacerea recoltei la fel cum așteaptă Dumnezeu să pună mâna pe seceră, „căci secerișul este copt” (Ioel 3:13). Imaginea secerișului sugerată de ploaia timpurie și de ploaia târzie ne semnalează faptul că aici avem de-a face cu vocabularul specific temei judecății. Partea

„Când va avea loc revenirea lui Isus? De ce mai suntem încă aici? Nu este de mirare că acum, în secolul al XXI-lea, există sceptici și batjocoritori. Așa a fost tot timpul. Cele mai mari pericole cu care s-au confruntat israeliții de-a lungul istoriei lor, ca popor, au venit din rândurile lor și din inimile lor, nu din partea dușmanilor. La fel și astăzi, pe măsură ce se apropie revenirea lui Isus, „cu mult mai multe pericole vin din interior decât din afară. (...) Necredința tolerată, îndoielile exprimate și întunericul îndrăgit încurajează prezența îngerilor răi și deschid calea pentru împlinirea șiretlicurilor lui Satana.” – Ellen G. White, *Evenimentele ultimelor zile*, p. 156

- 4. În legătură cu ce suntem avertizați în Iacov 5:9? Ce motive de plângere sau de nemulțumire ai avut față de alți membri ai bisericii sau chiar față de biserică (poate întemeiate uneori)? Cum ai procedat pentru a le aduce la cunoștință și a găsi o soluție? Cu smerenie, blândețe și dispoziția de a ierta așa cum te-a iertat pe tine Dumnezeu (Luca 7:39-50)? Sau prin metode lămești? Fii sincer cu tine!**

Am văzut din Epistola lui Iacov că, la data aceea, între credincioși apăruseră probleme serioase: favoritismul (Iacov 2:1,9), suspiciunea (2:4), vorbirea de rău (3:10; 4:11), invidia (3:14), certurile (4:1) și spiritul lumesc (4:4,13,14). În mod invariabil, apostolul ne trimite la soluții puternice pentru aceste probleme: credința (Iacov 1:3,6), „Cuvântul sădit” în noi (Iacov 1:21), adâncirea privirilor în „legea slobozeniei” (Iacov 1:25; 2:12), o inimă neîmpărțită și înțelepciunea dumnezeiască (Iacov 3:13,17), harul (Iacov 4:6), curățirea mâinilor și a inimii (Iacov 4:8). El pune totodată accent pe manifestările exterioare ale lucrării interioare a lui Dumnezeu (Iacov 2:14-26), manifestări în care se cuprind grija față de cei necăjiți și uitați (Iacov 1:27), faptele de milă (Iacov 2:13) și cultivarea păcii, nu a discordiei (Iacov 3:18).

Noi suntem răspunzători în primul rând înaintea lui Dumnezeu și vom da socoteală înaintea Sa, pentru că El ține judecata și îi va da fiecăruia după faptele lui.

În acest timp de așteptare a revenirii Mântuitorului, ce metode putem folosi pentru a ne încuraja unii pe alții? De ce este important să facem lucrul acesta?

plugarului în marea lucrare a secerișului sufletelor nu este să se uite la corupția din jur, ci să vegheze asupra holdelor lui. Partea lui nu este să urmărească holdele vecinului său, ci holdele sale. El trebuie să vegheze asupra parcelei care i-a fost încredințată, așteptând coacerea recoltei de suflete ca să înceapă secerișul la momentul potrivit și să aducă roadele în grânarul Cerului. Pentru aceasta, are nevoie de ploaia timpurie și ploaia târzie – două simboluri ale revărsării Duhului Sfânt, potrivit cu Zaharia 10:1 și Faptele 2:1-3.

Un alt lucru pe care îl putem remarca este faptul că plugarul nu are control asupra recoltei pe care o va obține. El nu poate decât să sădească, să se roage și să aștepte până vor veni ploile care vor uda solul și vor face ca holdele să crească, pregătindu-le pentru seceriș. Prin urmare, până la timpul secerișului, misiunea lui este să lucreze și să vegheze, adică să aștepte cu răbdare. A aștepta cu răbdare înseamnă a urmări cu răbdare împlinirea unui rezultat anticipat și promis. După cum se știe, însămânțarea și recoltarea au loc la începutul și, respectiv, la încheierea anului agricol, iar între acestea două se desfășoară activitatea lungă și interminabilă de îngrijire a plantelor agricole. Lucrarea pământului presupune și așteptare și, de aceea, este o bună ilustrație pentru cei implicați în lucrarea cu sufletele, care sădesc sămânța Evangheliei și așteaptă ca ea să prindă rădăcină și apoi să o îngrijească.

Asemenea plugarului din exemplul dat de Iacov, cu toții am primit în grijă un câmp de suflete asupra cărora să veghem: familia, prietenii, colegii de serviciu, biserica etc. Sarcina noastră este să aruncăm sămânța Evangheliei și să așteptăm cu răbdare rezultatele „ca unii care au să dea socoteală” (Evrei 13:17). Dacă ne vom păstra privirea îndreptată spre sufletele care ne-au fost încredințate (și nu spre nedreptățile din lume), inimile noastre vor rămâne tari și pline de speranță.

De discutat: Cum ne spune Iacov că ar trebui să ne raportăm la corupția pe care o vedem în lumea noastră? Ce înseamnă să așteptăm cu răbdare venirea Domnului?

II. Ferice de cei milostivi

(Revezi împreună cu grupa Iacov 5:9-11.)

Iacov ne mai oferă alte câteva exemple monumentale de răbdare în încercări cumplite: profeții din Vechiul Testament și Iov. În creuzetul

5. Citește Iacov 5:10,11. Ce lucru au în comun Iov și prorocii? De ce sunt dați ei ca exemplu? Ce învățăminte găsim aici pentru viața noastră?

Profeții din vechime au predicat Cuvântul Domnului, fără să-l modifice sau să-l discrediteze. Apostolul Pavel descrie astfel credințioșii lor față de Dumnezeu: ei „au astupat gurile leilor [Daniel], au stins puterea focului [Șadrac, Meșac și Abed-Nego], au scăpat de ascuțișul sabiei [Ilie și Elisei]... Alții au suferit... închisoare [Ieremia și Mica]; au fost uciși cu pietre [Zaharia, fiul lui Iehoiada], tăiați în două cu fierăstrăul [Isaia]...; au murit uciși de sabie [1 Împărați 19:10]” (Evrei 11:33-37). Desigur că suferințele lui Iov sunt arhicunoscute, cum este și răbdarea de care a dat dovadă, deși soția l-a luat în derâdere și prietenii, care veniseră să îl mângâie, l-au criticat. Ce i-a făcut pe acești eroi ai credinței și pe mulți alții asemenea lor să se ridice deasupra unui credincios obișnuit? Iacov amintește aici câteva calități: răbdarea, perseverența și, mai presus de toate, speranța și încrederea în Dumnezeu.

Una dintre însușiri este „răbdarea” sau „îndelunga răbdare”, cum este tradus în versetele 7, 8, 10 cuvântul din limba greacă *makrothumia*. Ea este capacitatea de a rămâne în picioare în circumstanțe dificile și în încercări, în fața tuturor loviturilor pe care ni le dă viața (sau Diavolul!). Cuvântul „răbdare” și expresia echivalentă, „îndelungă răbdare”, sunt des utilizate în Noul Testament. Pavel scrie că Avraam a așteptat cu „răbdare” împlinirea făgăduinței lui Dumnezeu de a-i da un fiu (Evrei 6:12,15), iar Petru scrie că Domnul Hristos a suportat cu „îndelungă răbdare” chinurile și moartea pe cruce (2 Petru 3:15).

Pe de altă parte, „răbdarea” din versetul 11 (*hypomonē*) are sensul de „perseverență, stăruință” și pune accent pe rezultatul procesului descris anterior, îndreptându-ne privirea spre linia de sosire. Iov este amintit aici ca întruchipare a acestei calități. În pofida tuturor nenorocirilor, el și-a ațintit privirea spre reabilitarea finală pe care se aștepta să o primească (Iov 14:13-15; 19:23-27).

Prin ce greutăți și neplăceri treci acum? Pentru ce greutăți viitoare ai început să te rogi încă de pe acum? Cât de des te-ai simțit descurajat? Gândește-te la încercările prin care au trecut eroii Bibliei amintiți mai sus, la simțămintele lor de descurajare. Ce poți învăța din experiența lor?

suferinței și al persecuției, ei s-au comportat cu blândețe și smerenie, arătând prin experiența lor că „Domnul este plin de milă și de îndurare” (versetul 11). Persecuția este un rău necesar, ca să spunem așa, în această lume afectată de păcat. De ce? Pentru că fiecare dintre noi este chemat să dea un fel de „audiție” înaintea Cerului. Persecuția ne permite să demonstrăm cui îi suntem loiali în realitate: lui Hristos sau lui Satana. Una este să aștepti cu răbdare când totul este bine și cu totul alta este să aștepti cu răbdare când ești prigonit, când riști să pierzi financiar sau să fii ostracizat, când ești amenințat cu moartea ori când nu poți spera la un câștig pământesc. Aceasta este răbdarea eroică a lui Iov și a profetilor.

În acest pasaj, Iacov arată în mod concret ce este răbdarea ca să putem să o recunoaștem atunci când o întâlnim: „Nu vă plângeți unii împotriva altora, fraților, ca să nu fiți judecați: iată că Judecătorul este chiar la ușă. Frații mei, luați ca pildă de suferință și de răbdare pe prorocii care au vorbit în Numele Domnului. Iată, noi numim fericiți pe cei ce au răbdat [au perseverat]” (Iacov 5:9-11).

Răbdarea poate fi recunoscută după următoarele caracteristici: (1) refuzul de a se complăce în critica distructivă și (2) păstrarea calmului și a blândeții în fața cruzimii și a suferinței. Aceste moduri de manifestare sunt rezultatele locuirii lăuntrice a Duhului Sfânt. Când ne încumetăm să ne arogăm prerogativele Judecătorului, riscăm nu numai să judecăm greșit, ci și să fim judecați în același spirit care ne stăpânește pe noi. Iacov ne reamintește că „Domnul este plin de milă și de îndurare” (versetul 11) și că vom fi tratați cu tot atâta milă câtă avem noi față de alții în acest răstimp de așteptare a revenirii Domnului nostru: „Ferice de cei milostivi, căci ei vor avea parte de milă!” (Matei 5:7).

De discutat: Ce înseamnă să așteptăm cu răbdarea lui Iov? Prin ce a trecut el și prin ce au trecut prorocii? Cum au reușit să suporte aceste lucruri? Care sunt însușirile unui om răbdător, așa cum sunt ele prezentate de Iacov? Ce pot afla oamenii despre Dumnezeu din acest comportament? De ce atunci când ne plângem unii împotriva altora riscăm să fim judecați? Ce trăsături ale lui Dumnezeu amintește Iacov? Ce ne spun ele despre atitudinea Sa față de copiii Săi răzvrățiți și căzuți?

6. Ce ni se spune în Iacov 5:12?

Comentatorii au încercat să înțeleagă de ce a insistat Iacov atât de mult asupra jurământului. Chiar dacă intenția ar fi interzicerea oricărui tip de jurământ, de ce spune el că aspectul acesta este „mai presus de toate” celelalte aspecte abordate în capitolul 5 sau poate chiar în întreaga epistolă? Este subiectul acesta chiar atât de important?

Să ne amintim că Iacov nu se mulțumește cu o credință superficială sau de fațadă. În ciuda modului eronat în care este prezentat uneori astăzi, Iacov este orientat foarte precis către valorile Evangheliei și chiar stabilește niște standarde pe care nu le putem atinge decât prin harul lui Dumnezeu care ne iartă și ne dă putere. Cuvintele noastre arată ce avem în suflet: „Din prisosul inimii vorbește gura” (Matei 12:34). Teologia lui este pătrunsă de gândirea Domnului Isus care ne-a dat porunca: „Să nu jurați nicidecum; nici pe cer, pentru că este scaunul de domnie al lui Dumnezeu; nici pe pământ, pentru că este așternutul picioarelor Lui; nici pe Ierusalim, pentru că este cetatea marelui Împărat” (Matei 5:34,35). Se pare că oamenii din vremea aceea ajunseră să jure chiar și pe perii capului lor (versetul 36)! Domnul Isus le-a spus însă că lucrul acesta este rău: „Felul vostru de vorbire să fie: Da, da; nu, nu” (versetul 37).

Tot ce avem și suntem Îi aparține lui Dumnezeu, inclusiv perii capului. De aceea, „nu există niciun lucru pe care să avem dreptul să-l oferim, ca și cum ar fi al nostru, ca garanție pentru împlinirea cuvântului dat. (...) Tot ce fac creștinii trebuie să fie limpede ca lumina zilei. Adevărul este de la Dumnezeu; amăgirea, în fiecare dintre miriadele de forme ale ei, este de la Satana.” – Ellen G. White, *Cugetări de pe Muntele Fericitilor*, p. 66, 68

Când rostim adevărul, trebuie să îndeplinim două condiții: (1) să îl rostim cu smerenie, întrucât rareori cunoaștem *tot* adevărul (chiar și despre noi înșine), și (2) să-l spunem cu iubire și pentru edificarea celor ce ne ascultă.

Citește Efeseni 4:15,29 și Coloseni 4:6. Meditează cu rugăciune asupra mesajului lor principal. Gândește-te cât de diferit ar arăta viața ta dacă, prin harul lui Dumnezeu, ai respecta cu strictețe sfaturile acestea!

3. APLICAȚIA PENTRU NOI

Ajută-i pe membrii grupei să pună în practică principiile răbdării prezentate de Iacov.

Întrebări aplicative

În lumina discuției despre îndemnul lui Iacov de a aștepta cu răbdare, în ce situații concrete din viața ta ai nevoie să manifesti mai multă răbdare?

Enumeră strategiile care te pot ajuta să rămâi răbdător în loc să te mânie sau să te simți frustrat. Spre exemplu: rugăciunea, memorarea Scripturii și repetarea ei cu voce tare; atunci când ești provocat, în loc să ripostezi, să tragi adânc aer în piept etc. Cât de utile sunt aceste strategii în situațiile în care trebuie să dai dovadă de răbdare pe moment și în situațiile în care trebuie să aștepti îndelung un rezultat sau un răspuns la rugăciune (de exemplu, pentru găsirea unui loc de muncă sau pentru o locuință, pentru rezolvarea unui conflict din familie etc.)?

4. SĂ TRECEM LA ACȚIUNE!

Ajută-i pe membrii grupei tale, prin intermediul următoarei activități, să își consolideze cunoștințele despre răbdare și să ia decizia de a o cultiva și a o practica în fiecare zi între oamenii zilelor noastre, care sunt atât de lipsiți de răbdare.

Activitate: Discutați despre cele mai mari modele de răbdare din Scriptură – Iov (în Vechiul Testament) și Domnul Isus (în Noul Testament). Puteți prezenta și altele. Puteți numi și câteva modele de răbdare din lumea contemporană sau din istoria lumii, care ne insuflă speranță? Spuneți numele lor, arătați cum și-au manifestat răbdarea și de ce vă insuflă speranță.

Citește despre experiența lui Ilie din *Profeți și regi*, de Ellen G. White, capitolele „De la Izreel la Horeb”, p. 155-166, „Ce faci tu aici, Ilie?”, p. 167-176, și „În duhul și puterea lui Ilie”, p. 177-189.

„Lecția pe care conducătorii din lucrarea lui Dumnezeu trebuie să o învețe este să aștepte cu răbdare și să se încreadă în El atunci când totul pare întunecat. Cerul nu-i va lăsa să cadă în ziua încercării. (...)

Nimic nu este în aparență mai fără ajutor, și totuși mai de neînvingut ca sufletul care, simțindu-și nimicnicia, se sprijină pe Dumnezeu. (...).

Încercările vor veni, dar mergi înainte! Acest lucru îți va întări credința și te va pregăti pentru slujire. Rapoartele istoriei sacre sunt scrise nu numai ca să le citim și să ne minunăm, ci pentru ca aceeași credință care a lucrat în slujitorii lui Dumnezeu din vechime să poată să lucreze și în noi.” – Ellen G. White, *Profeți și regi*, p. 174, 175

Întrebări pentru discuție

1. Cunoaștem parabola cu grâul și neghina care trebuie lăsate să crească împreună până la seceriș. Ce înseamnă aceasta în ceea ce privește disciplina bisericească? Cum o aplicăm la răzvrătirea sau la apostazia fățișă a unor membri? Nu trebuie să intervenim cu nimic, spunând că de lucrurile acestea Se va ocupa Domnul la venirea Sa? Evident că nu. Care este atitudinea potrivită față de „neghină”, față de persoanele al căror singur țel este „sufocarea” grâului?
2. Ispitele și încercările vin la noi toți. Ce făgăduințe din Biblie și din scrierile lui Ellen G. White te-au îmbărbătat și te-au ajutat să perseverezi în credință? Viața căror oameni ai Bibliei ți-a fost de mare ajutor în greutățile prin care ai trecut?
3. Iacov ne îndeamnă să nu ne plângem unii împotriva altora (5:9). Totuși oamenii fac uneori lucruri care ne deranjează sau ne supără. Cum ne putem deprinde să îi iubim, să îi iertăm și să ne ridicăm deasupra lucrurilor mărunte ale vieții care ne indispun și ne irită și care, în final, ne strică mărturia despre Dumnezeu?

11. Căderea care duce la moarte (2)

Ioel a citit un psalm, apoi s-a rugat iar: „Doamne, Tu l-ai scăpat pe David de dușmanii lui. Dacă mă scapi de aici, voi trăi pentru Tine și le voi povesti altora ce ai făcut pentru mine. Te rog, Doamne, scapă-mă!”

Un localnic l-a văzut stând în genunchi, rugându-se și citind dintr-o cârticică, a crezut că făcea vrăji și s-a temut. Ceilalți tineri încercau să-i convingă pe oameni că erau nevinovați. Unul dintre el și-a amintit numele omului la care dormiseră în noaptea precedentă și l-a rugat pe cel care păzea ușa să-l caute. După o vreme, câțiva s-au întors cu bărbatul respectiv și acesta a confirmat spusele tinerilor, care au fost eliberați imediat. Un bărbat i-a spus atunci lui Ioel: „Dacă nu te vedeam stând în genunchi în colț și făcând vrăji, v-am fi omorât mai devreme. Dar ne-am speriat.” Ioel a înțeles că Dumnezeu a aruncat groaza în inimile acelor bărbați și i-a scăpat din mâinile lor.

Tinerii au scăpat atunci, dar au fost prinși de autorități și trimiși înapoi în țara lor. Ajuns acasă, Ioel le-a povestit părinților prin ce trecuse. În Sabatul acela, mama lui simțise îndemnul să se roage într-un mod special și petrecuse toată ziua în rugăciune stăruitoare pentru el.

Noaptea, Ioel nu a putut adormi. Nu-i venea să creadă că trăiește. A rememorat apoi toate situațiile critice din care fusese salvat. A înțeles că Dumnezeu fusese cu el, deși el Îl respinsese mereu.

Ioel a venit la biserică așa cum Îi promisese Domnului. Și-a povestit experiența și a cerut iertare. După câteva luni a primit botezul.

Când se întâlnea întâmplător cu tinerii din banda lui, care vedeau cât de mult se schimbase, el le povestea cum Îl salvase Hristos și cum îl eliberase de droguri, de ură și de Diavol. În prezent conduce o grupă mică din biserica lui și este diacon.

„Un singur lucru mi-aș dori să pot schimba”, ne spune el. „Aș vrea să pot scăpa de tatuaje. Dar știu că la venirea Sa, Domnul Isus îmi va da un trup nou, curat, fără pată. Regret că am pierdut atâția ani închinându-mă lui Satana și nu lui Hristos. Vreau să-mi petrec restul vieții răscumpărând timpul și ajutându-i pe alții să se întoarcă la Isus care mi-a salvat viața nu o dată. El mi-a schimbat viața din temelii.”

Ioel Sandoval locuiește cu părinții în Honduras. Lucrează într-o fabrică de confecții și, în timpul liber, le vorbește altora despre credința lui.